

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2.50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Kun Bertalan.

A magyarországi evangélium szerint reformált egyház főpapja, *Kun Bertalan* püspök és konventi elnök, Istennek különös kegyelméből tegnap érte meg ötvenedik évfordulóját annak a napnak, a midőn ő — mint a miskolczi ev. ref. egyház megválasztott lelkésze — városunkba költözött.

Egy teljes félszázad óta hirdeti ő Miskolczon az Isten igéjét, az evangéliumi tiszta tudományt, a béke és szeretet áldásos tanait. Félszázad hosszú, nagy idő! Ez alatt a hosszú idő alatt emberek, nemzedékek nőttek föl az ő szeme előtt; emberek és nemzedékek tűntek el mellőle a halál sötét birodalmába. Hogy mennyi változás történt ez alatt a hosszú idő alatt, mennyi öröm és fájdalom emlékei fűződnek a lefolyt félszázad történetéhez, azt csak az ő lelke láthatja a maga tiszta valóságában. Annyit azonban mi is tudunk és látunk, hogy ez alatt a nagy idő alatt sok minden megváltozott. Csak egyedül ő, a mi szeretett főpásztorunk áll a maga lelki nagyságában, szellemi magasságában előttünk. Lelke, szelleme még mindig régi fényben ragyog, csak nemes alakján látszik meg a hosszú idő nyoma, mely az ifju lelkész agg főpásztorrá alakította át.

Főpásztorunk ennek a nevezetes évfordulónak napján nem lehetett az ünneplés központja, mert ő még vasárnap Budapestre utazott, a hol a tegnap megnyílt konventi ülésen az elnöki fontos tisztséget tölti be. Puritán lelke azonban hiába kerüli a külső czeremóniák ünnepi fényét, mert a miskolczi ev. ref. egyház, valamint városunk egész társadalma keresni fogja és meg is fogja találni az alkalmat arra, hogy tiszteletének és szeretetének ünnepély keretében is kifejezést adjon.

Ugy tudjuk, hogy főpásztorunk be-köszöntő beszédét ezelőtt ötven évvel áldozó esütörtök előtt való vasárnap

tartotta meg az új templomban. Ez a nap ebben az évben május 20-ára esik. Fölkérendő lenne tehát szeretett püspökünk arra, hogy lelkészi állása elfoglalásának ötvenedik évfordulóján a fentírt napon ugyancsak az új templomban egyházi beszédet tartson. Ebből az alkalomból azután az ünnepély módozatait meglehetné állapítani.

A mindenható Isten, a ki főpásztorunk áldásteljes életét immár 83 éven túl kiterjesztette, atyai gonddal örökös agg szolgája fölött, s bizonyára akként intézkedik, hogy szeretett püspökünknek a munka és szenvedések tűzpróbáján megacélosodott idegeire az ünnepeletés nem lankasztólag, hanem fölvilanyozólag fog hatni s ez is új erőt ad neki a további munkálkodásra.

Igen, a további munkálkodásra, mert *Kun Bertalan* püspök áldásteljes munkásságát még nem végezté be egészen. Nagy és fontos feladatok várnak még ő reá a magyarországi egyetemes egyház, a tiszáninneri egyházkerület kormányzatának, valamint a miskolczi ev. ref. egyház fejlődésének és felvirágzásának munkájában.

Hogy most egyebet ne említsünk, ott van az *avasi templom felépítésének ügye*. Ebből a munkából *Kun Bertalan* püspökre vár az oroszán rész, a ki hatalmas befolyásával, apostoli lelkének buzgalomával mihamar a kívánt sikerre vezetheti a már most is szépen megindult ügyet. Mily lélekemelő, mily magasztos ünnep lenne az, ha ezt a megújított őstemplomot évek multával ő szentelhetné föl!

Adja az Isten, hogy úgy legyen!

(-t.)

Öld meg.

Hiába tagadjuk, van a nemzetek életében is fátum, éppen mint az egyesekében. A világon semmi sem történik ugyan ok nélkül s így a fölöttünk uralgó végzetnek is kell okának lennie, habár ez az ok a legtöbb esetben kifürkészhetetlen a véges ész előtt.

Nem fátum-e az, hogy mi magyarok Európában tért foglalva, éppen itt a

Duna és Tisza mellett állapotunk meg? A földrész közepének azon a pontján, mely régebben is, ma is utjában áll minden hódítónak. Töröknek, németnek, oroszoknak s bárkinek, a ki terjeszkedni akart és akar, ezen a földdarabon kell és kellett elsősorban a hódítást megkezdeni. Nekünk ezen a földön örökös harc volt és lesz a végzetünk. S ha az a nemzeti önbizalom, mely minden küzdelem sikeréhez szükséges, egyszer végkép kihál belőlünk, okvetlen elbukunk. Azt olvastam valahol, hogy minden országot azokkal az eszközökkel és erőkkel lehet fenntartani, melylyel alapították. Ezt az országot egy erős faj alapította az erő eszközeivel. Sok időn át egész Európát rettegésben tartotta az ő magyar s kalandjaiban merészsége határt nem ismert. Mivé zsugorodott össze ez a merészség, mikor már önbizalom sincs a nemzeti függetlenség fennmaradásában? Mikor hitványul és gyáván agyonformulázzuk a jogokat egy önmagával is tehetetlen ellenfél szemében!

Nem fátum-e az, hogy egy olyan életképes s a nagyság minden csirájával bíró nemzet, mint a délafrikai bur, ott telepedik meg, hol bővében van arany, drága kincseknek? És olyan szomszédot kap, kinek kapzsisága határt nem ismer s kinek földrajzi helyzete következtében egyenesen utjában áll? Igen! van fátum abban a szegény bur nép helyzetében, olyan megható, mely méltó volna az antik görög tragédia írók tollára. Miként Oediposz minden igyekezete kevés volt, hogy kitérjen végzete elől, úgy a kis bur nép is hasztalan akart menekülni a háboru szerencsétlensége és szenvedései elől. Mert utolérték ezek őt egy elaljasodott, haszonleső nemzet képében.

A jólét általában egyeseknél, nemzeteknél megedzi a szívet mások szenvedései iránt. A ki már életében valaha éhezett, inkább megérti a szegényt, mint ki a szegénységet csak nevéből ismeri. A kalmár Anglia az egész világot adóztatja s felhízott gazdagságában sem tud a kincsekkel betelni, mert a gazdagság és szerzés egyeseknél, nemzeteknél szerzési szenvedélylyé fokozódhatik. Ennek a szenvedélynek esett áldozatul a kis bur nép csendes boldogsága.

És láttunk még egy sajátos vonást az angol nemzet életében, t. i. ők, kik szerénytelenül beleavatkoznak minden más nemzet dolgaiba, kik meetingeket

tartanak az elnyomott örmények, oláhok érdekében, ha aljas anyagi érdekeik úgy kívánják, nem csak elnyomókká válnak, de képesek egy nemzet legyilkolására is vállalkozni. S Európa, a monarchikus Európa mindezt összetett kezekkel nézi, a mi nagyon természetes is. Csak nem várhatja senki a monarchiától, hogy a hurkot egy olyan nép nyakáról levegyék, mely republikánus mert lenni és az akar maradni? Európa monarchái az óriási hadseregeiket nem szabad népek és intézmények védelmére, de saját hatalmuk támogatására tartatják fel népeikkel. Lám Vilmos császárnak, vagy az orosz csárnak csak egy szavába került volna megmenteni egy nemzetet. És egyik sem ejtett egy szót egy ártatlan nép védelmére, melyet ki akarnak a földről irtani. Hisz már hóhért is küldöttek hozzájuk, a Haynaut is megszegyenítő Kitschener képében.

A „Morning Post“ nevű angol ujság azt tanácsolja honfitársainak, hogy 250 ezer embert kell leküldeni a 25 ezer bur harcos ellen, mert ugymond: „*sok közöttük a hajthatatlan, kit vagy foglyul kell ejteni, vagy meg kell ölni.*“ Milyen megdöbbentő, hogy ez az átkozott kalmár nép leplezetlenül bevallja, miszerint egy népet ki akar irtani. És mi, a semleges monarchia, *lovakkal segítjük őket* ebben a vállalatban, sőt állítólag még ágyukkal is. Természetes. „A népek sorsában közösség van,“ mondja Kossuth Lajos. Hát a monarchák sorsában nincsen semmi közösség? Én nem hiszem, hogy ha Franciaország valamelyik európai monarchiával pl. Spanyolországgal háboruba keverednék, mi pénzért is lovakat adnánk Franciaországnak Akkor csakugyan alkalmaznók az *igazi* semlegességet.

Nem ez az első gaz tette a gögös és kegyetlen Angliának. Mikor a múlt század elején Indiának lakói az angol uralom ellen fellázadtak, akkor is alkalmazták az „*öld meg*“ politikáját. A fogoly hindukat kivégezték, de hogyan? Minden egyes embert kivégezni, *a ki tömeget akar gyilkolni, népeket irtani*, nehéz feladat. Az angolok hát összekötötték a hindukat s kötelekkel egy csoportta összefűzve, közéjük ágyuztak, ágyugolyóval irtották a tömeget. Lidit gránátjuk mérgező füstjét nem csak az afrikai félvad mahdisták ellen használták, de a burok ellen is. És ez a követelőző, szivtelen nép még felmeri emelni a száját állítólag elnyomott népek érdekében és meetingeket tart az oláhok mellett. Ő gyanúsít meg minket, a szabadság hóhéra, a szabadság nemzetét! Ugyanezt tette az 1876-iki orosz-török háború alkalmával is, mikor egész Európában egyedül mi rokonszenveztünk a törökkel. Igen, mert tudtuk, hogy az orosz foglalni akar s nem a népek felszabadítására vonta ki a fegyverét, következésképp a balkáni népek csak nyerges cserélnek, de nem kapnak szabadságot. Tényleg úgy is volt. — S ha Andrassy a berlini konferencián föl nem lép, Oroszország a zsákmányt nem ereszt ki a kezei közül. Ma is nyújtogatta a karmait Bulgária felé.

A ki népeket gyilkol, mint Anglia, a ki miatt a világ legvallásosabb népének el kell pusztulni, az hiába alapít felszabadított néger rabszolgákból Liberia köztársaságot. Mert Kainnak a bűnét nem menti, ha egy másik Kaint meggátol egy másik Abel meggyilkolásában. Anglia büszke homlokán, ha a bur népet kiirtja, örökre ott ég a Kain-bélyeg s ez a nép ezzel a gaz tettel örökre eljátszotta a jogot ahhoz, hogy az el-

nyomott népek érdekében a szavát fölemelje. Csak a szavát, mert a karját nem emelte fel soha. Pl. a forradalom leverése után rokonszenvezett Kossuthal és ügyünkkel, de hagyott elvérzeni s nem tett semmit arra, hogy legyőzöttekből megint szabad nemzetté lehessünk.

Nagy hatalom az arany, tagadhatlan. Hisz az a Rhodes Cecil, kiről Twain Márk azt jövendőli, hogy „ez a gazember okvetlen az akasztófán végzi az életét,“ aranyaival megvásárolta az angol sajtót, mely éveken át telehazudta az angol közvélemény fülét, s lázította őket a burok ellen. Kiszórta az aranyat, hogy még több aranyra tegyen szert s elfoglalja a világ leggazdagabb arany területét. Talán ezélt érhet. Meglehet, legyőzik azt a kis népet, melynek minden fiában egy Leonidas lelke lakik. Ővék lesz a gazdag ország s ők keveset törődnek a világ megvetésével. Hisz az uzsorás sem törődik avval, hogy őt gazdagsága mellett sem fogadják jó társaságban, mert ha ezzel törődnek, nem lenne uzsorás.

Ám te, kis magyar nép, csak maradj meg a magad becsületes, egyenes útján s ne irigyeld a rablott gazdagságával a rabló Angliát. Törekedjél gazdagságra, de olyanra, melyet megszentelt a becsületes munka, melyre árnya nem tapad a hitványságnak. Ne légy te hatalmas, csak erős. Erős a hazafiságban, mert e nélkül nincs a népek életében boldogulás. Légy erős abban a hitben, hogy jelened nyomorából önmegtágadás, munka és küzdelem árán ki kell gázolnod; higgy a saját eljövendő függetlenségben, de ne feledd soha, hogy minden függetlenség munka és erő gyümölcse. Most egyelőre teremts ipart magadnak s kezd meg az Ausztriától

TÁRCZA.

I.

Bohó voltam . . .

*Bohó voltam, — ne érjen vád,
Nem tehetek róla,
Hogy elhervadt nyilatlan még
Az a halvány rózsza.*

*Bohó voltam, félve, óva,
Mért vigyáztam rája?!
Engem kaczag kis falumnak
Valamennyi lánya! . . .*

II.

Ha lehull . . .

*Ha lehull is egy falevél,
Marad még az ágon.
Ha elhagysz is kedves rózsám,
Az isten megáldjon.*

*Van még leány a világon,
Kapok akár százat;
Huzd rá cigány, az áldóját,
Ne kimeld a fátat! . . .*

Berecz Lajos.

Levél haza.

Mikor végigolvasta a nővére levelét, szemei akaratlanul visszafutottak arra a pár sorra a levél közepén: „a mama neheztel reád; tudtad, hogy kisse rosszul van s az utolsó leveledben mégis alig emlékeztél meg róla.“ — Elolvasta még egyszer, lassan, azután elgondolkozott, gondolkodott soká. Toltat fogott és irt:

Kedves jó Anyám!

Az irodából jöttem éppen haza. Számok'kal dolgoztam egész nap: bódult fővel, kifáradva kellett tanuláshoz látnom. Mert én nem várhatok addig, míg kissé kipihenhetném magam. Egyik munkából rohannom kell a másikba. Amazt végezni kell, hogy megéjlek, ezt, hogy a jövőm a jövőnk — édes jó anyám — ne legyen ily nagyon szomorú.

Hát tanulni kezdtem. A gép, az én statisztikai munkákkal agyongyötört fejem, gondolkodni kezdett. Akkor történt, hogy valamiképen megtudtam: neheztelsz reám. Ugye igaz? Ugy-e tudod miért?

Nem tudtam tovább tanulni, nyugalmamnak vége volt. Ártatlannak éreztem magam, s a szívem mégis úgy kintott: „bánkódik édes anyád . . .!“ Könnyíteni akartam magamon, levélíráshoz fogtam.

Ugy-e hogy fáj most neked ennek a levélnek minden betűje?

Emlékemben van egy kép abból az időből, mikor karácsony tájban nálatok, otthon voltam.

A mi jó apuskánk jött haza fárasztó hivatalából boldog arcczal. Husz forintot kapott karácsonyi ajándékkul az intézettől. Ugy-e emlékszel? Csak délben, az ebédnél mondotta meg az örömhirt, mikor mind együtt voltunk. Arczáról sugárzott a boldogság. Testvéreim: a Mariska meg a Pista, szintén oly jó kedvűek lettek, mint magam, meg a kis rokon: Belluska.

Csak a te arczod maradt komor, egyforma s mikor mi legjobban örültünk, te komolyan szóltál: „Legalább tizenöt forint kell abból is majd a konyhára!“ S midőn akkor összenéztünk, láttam, mint oszlik szét, mint a kőd, az a csepp kis boldogság, verőfény is.

És én azt hiszem, hogy nem azért menekült el közülünk a jókedvnek tündére oly hamar, mert a váratlan kis összegnek olyan hamar akadt helye, hanem azért, mert te, édes jó anyám, semminek sem tudsz, vagy akarsz már örülni.

Szegény jó anyám! A te busongásod a mi legnagyobb csapásunk. Hogy kedvezőtlen anyagi viszonyok közt élünk, nem baj! — csak jó kedvünk legyen s a leggazdagabb

való elszakadást ezen a téren, hol semmi akadálya nincs hazaszeretetednek. Mert ki gátol abban, hogy idegen árut vásárolj magyar mellett, idegen ország népeit, gyárait gazdagítod magyar mellett? Ha semmi egyébnek nem is, de pénznednek szabad ura vagy. Oda fordíthatod, hová akarod, annak adhatod, kinek akarod. Ne add a minket zsaroló ellenségnek: Ausztriának.

Aranynál, ezüstnél van drágább kincse egyeseknek, nemzeteknek. A munka és igazságszeretet az, melyet nem pótol semmiféle arany a világon. S ha valaki kihívja igazságtalansággal a nemezist, legyen bár nemzet vagy egyes ember — azt mindég eléri végzete. Mert a nemezis, ha el nem éri a bűnös apát, eléri az unokákat. Az Amerikába szökött sikkasztónak az unokája okvetlen börtönbe kerül, mert örökli apjának az erkölcsiékben való silány felfogását s nem lesz olyan szerencsés gazságában mint az apja. Meglehet, hogy egyszer az az arany rontja meg Angliát, melyet Transzváiban elrabolt, mint a hogy Rómát is a Kárthágó aranya pusztította el és rontotta meg.

A szabadság istene ne hagyja el azt a kis népet, mely annyira méltó az ő áldásaira. De alázza meg azt az elbizakodottat, mely az „öld meg“ elvét egy nemzetre alkalmazza s mely, a mint egy újabbkori Tamerlán horda, más világ-részekre rohanva, irtja azoknak békeszerető polgárait!

Ujságírók gyűlése.

Ujságírók, a mikor azon igyekeznek, hogy a maguk anyagi, társadalmi és erkölcsi helyzetét megszilárdítsák: nemcsak a maguk, de a közönség érdekeit is szolgálják. Mert csak úgy felelhet meg igazán nemes hiva-

emberek mi vagyunk! De jó kedv nélkül pokol az élet. És nálunk? — Jókedv?! Olyan az a lakás, mint egy kriptá! Hiszen, ha egy-két vendégünk akad is néhanapján, azok is menekülnek gyorsan!

Nem bírja ki azt a mai ember egy folyóban: panaszkodik a magunk, vagy mások rossz sorsa felett, gonosz jövőnek jóslása, siránkozások és mindenben a rossz keresése. Mert te, jó anyám, szándékosan keresed a rossz, a kétségbeejtő helyzeteket, azok közt vagy elemekben.

Lám, én utolsó levelemben csupa jó kedvű dolgot, bohóságokat írtam, (hidd el, nehezemre esett nagyon!) hogy örüljetez nekik, nevessetek rajta! Szándékosan kerültem abban minden szomorut, a mi a jókedv rágógását megzavarná, — s te ezért en reám neheztelsz!

Látod, édes jó anyám, csak ebből a két dologból is, ennek a levélnek az esetéből és abból a karácsonyi történetből, — fogod látni, hogy nem jól van úgy ott nálatok, a hogy van. Tudnék sok, nagyon sok esetet fölhozni még, hogy ezt belásd, de te okos asszony vagy és nagyon jószívű, — megértesz így is, — ugy-e?

Okos és jószívű vagy annyira, hogy ha tisztán fogod most magad előtt látni a dolgot, — (mert én azt hiszem, erről a dolog-

tásának a sajtó, úgy szolgálhatja becsülettel, tisztességgel a közérdeket, ha emberei erkölcsi testületbe tartoznak, a melynek hivatása az, hogy a hírlapírók számára minél kedvezőbb társadalmi helyzetet biztosítson.

A közérdeknek ez a helyes felfogása vezette azokat az érdemes férfiakat is, a kik a *Vidéki Hírlapírók Országos Szövetségét* megalkották. Ennek a szövetségnek is az a célja, hogy az újságírás Magyarországon is valóságos, rendes, elismert polgári pálya legyen, hogy a hírlapírókat az ugynevezett *bohémsegből*, melynek sokan olyan téves értelmezést tulajdonítanak, a polgári társadalom rendjébe belevezesse. A sajtó embereinek érdekeit szolgálja a szövetség, segíti e nehéz pályán küzdőket és nyugdíjakat biztosít a hírlapírás rokkantjai és elaggottjai részére. A közönség pedig belátta, hogy e szövetség pártfogása neki is közvetett, erős érdeke és ezért lekötöztető, szíves pártfogással vette körül a magyar kultúra vidéki munkásainak e törekvését. A publikum e lelkes, áldozatkész támogatásának köszönhető ezután, hogy midőn a vidéki hírlapírók szövetsége most három éves működéséről mondott beszámolót pécsi nagygyűlésén: rövid fennállásához képest olyan fényes eredményrel számolhatott be, a mi legnagyobb örömmel és büszkeséggel tölthet el mindeneiket. Van a szövetségnek tekintélyes vagyona, segélyalapja, nyugdíjintézete, s a legszebb reményekkel, biztos kilátással nézhet a jövő fejlődése elé.

A pécsi közgyűlés ilyenformán a hírlapírókra s így a közönségre is örömdetes dologgal számolhatott be. S ez örömdetes eredmény, a nagy közönség meleg érdeklődésén kívül, ama kitűnő férfiaknak köszönhető, a kik a szövetség élén munkálkodtak és önzetlen fáradozással, nemes lelkesedéssel, a jelen és a jövő vidéki hírlapírói által soha meg nem hálálható buzgólkodással teremteték meg a szövetség alapjait. Ezek a férfiak *Kulinyi Zsigmond*, a kitűnő publicista, a vidéki hírlapírók nagyérdemű mestere; *Szávay Gyula*, a ki éppen olyan kitűnő poéta, mint a milyen elismert vezére a vidéki zurnalisztikának és *Barát Armin*, ez a lelkes, agilis, a hírlapírók érdekeiért minden áldozatra kész kitűnő újságíró. Ezek, mint a szövetség elnöke és alelnökei, minden időkre példáját adták, hogyan kell ne-

ről még nem igen beszéltek így neked) ha nehezedre is fog esni, a mi kedvünkért jókedvűbb leszel, s nem fogod többé oly könnyen megzavarni a te szegény távolban küzködő fiadnak lelkiismeretét. Ugy-e édes, jó anyuskám? . . .

* * *

. . . Boritékba tette a levelet, címet írt, s utnak akart indulni, hogy szokás szerint átadja a házmasternek.

Visszatért. Ugy találta, hogy nem szabad szülőhöz ily levelet írni. Letépte a boritékot, elolvasta még egyszer a levelet s kis gondolkodás után a végére írta még:

„Ha nem úgy írtam meg valamit, mint kellett volna, bocsás meg jó anyám: de nyitva volt ablakom, egy felsőbb emeleten nagyon szépen zongorázott valaki. Tudod, mennyire hat reám a szép bus zene.“

* * *

. . . Szegény házmaster a „D . . . k utca husz“-nak, ha tudta volna, mi van abba a levélbe írva, aligha bánt volna vele szépen!

Hiszen egyetlen büszkesége volt, hogy azalatt a két év alatt, mióta ő itt a házmaster, nem volt a „husz“-nak egyetlen zongoratulajdonos lakója sem! . . .

Lancsa Gyula.

mesen felfogni a hírlapírók ügyeit, ők és a szövetség főtitkára, pénztárnoka, az igazgatóság tagjaival, méltán megérdemelték, hogy a szövetség pécsi nagygyűlése melegen adózzék nekik az elismeréssel és egyhangú lelkesedéssel emelte őket a tisztre, melyet oly mintaszerűen töltöttek be.

Ki kell emelnünk még, hogy e gyűlésen ünnepiesen tanuságtétel történt arról, hogy a szövetség a budapesti testvér újságíró-egyesületekkel szoros kapcsolatban áll. A Budapesti újságírók egyesületének nagynevű elnöke, *Vészi József*, a lángelkű politikus, maga is jelen volt a pécsi kongresszuson és az *Otthon* is elküldötte a maga képviselőiben *Hevessy Józsefet*, a jeles író. Az egész magyar sajtó erkölcsi együvé tartozásának manifestálása volt a pécsi ünnep, aminek *Vészi József* gyönyörű szavakkal kifejezést is adott a legnemesebb értelmében *ünnepi* beszédében.

De amikor mi kifejeztünk adunk forró hálónknak mindama kiváló férfiakkal szemben, akik a vidéki sajtó közkatónának ügyét ideális lelkesedéssel magukévá tették és teszik: nem szabad elfeledkezni arról a nemes városról sem, mely a kongresszust Husvét ünnepén vendégül látta. Pécs városa, a Dunántul e gyönyörűen fejlődő, hatalmas központja: elhalmozta vendégeit a vendégszeretet minden jelével s e város érdemes első polgára, *Majorossy* polgármester, aki a vendégszeretet művének élén állott, az ünnepi lakomán mondott tószájában nemes példát adott, hogyan kell a vidéki sajtó megbecsülésével annak munkásait lelkesíteni. S igaza volt *Kulinyi Zsigmond* elnöknek is, amikor a pohárköszöntőre felelve, kifejtette, hogy a vidéki hírlapírás fejlesztése a vidéki városok fejlődésével kapcsolatos. A vidéki sajtó hangoztatta unos-untalan a dencentalizáció szükséges voltát. S követelése nem volt falra hányt borsó, mert ma már a fővárosból is visszhang támadt a kívánságra, hogy Magyarország ne csak a fővárosában, de vidéki központjaiban is éljen és viruljon. — A pécsi ünnep tehát szép sikerrel járt, amiben nagy részük van a derék pécsi kollegáknak, akik a zurnaliszták közös érdekeink buzgó felkarorolói és a kartársi szeretet miniaképei.

Pártvacsera. A miskolci kormánypart vásárnap este nagy vacsorát rendezett abból az alkalomból, hogy *Lánczi Leó*, az északi vásárolt kerület országgyűlési képviselője városunkba érkezett. Mióta *Lánczi* és *Szemere* a miskolci mandátumoknak tulajdonosai lettek, azóta komoly képviselői beszámolóknak még a hírére sem halljuk. *Lánczi* Leó lejön olykor-olykor egy pár pohár jó miskolci borra, nagyot iszik, nyilatkozik, aztán tovább meg. *Szemere* ur még ettől a kis fáradságtól is megkíméli becses személyét. És ebben *Szemere* urnak tökéletes igazsága van. Minek jöjjön? Miről nyilatkozzék? Hiszen a mai paktumos és klauzulas politikai világban oly kísérteties csend van, hogy arról beszélni igazán nem érdemes.

Lánczi Leó azonban mégis lejött és vásárnap este a Seper-szálló nagytermében tartott pártvacserán barátságos pohárköszöntők között megnyilatkozott. Azt mondta, hogy a múlt évi erős politikai harcokból előállott alakulattal szemben *megfigyelő állást* foglalt el. Mire figyelt *Lánczi* ur? . . . Ezt elfelejtette kifejtetni, a mennyiben ő is elismerte, hogy *Szell Kálmán* hivatott öre a magyar liberális érdekeinek s ha voltak is aggályok a miniszter szabadelvűsége ellen, azok nem voltak indokoltak. De hát uram isten, miért foglalt el *Lánczi* ur meg-

figyelő állást? Ennek a kérdésnek a megfejtése az új század feladata lesz: mert mi legalább a nyomtatásban közlött beszédéből — a mi bizonyára értelmesebb, mint a szóval elrebegett beszéd — nem tudtuk erre a kérdésre a kellő magyarázatot megtalálni. Különben lehet, hogy a körébe gyűlt hű mamelukok megértették őt, mert ezek az urak bizonyára már a Lánzi szeméből kiolvassák: miféle gondolatok lakoznak ott bent a koponyában.

Megnyilatkozott Lánzi Leó a jövő nagy feladatairól is, de ezek a nyilatkozatok is oly homályosak, hogy abból az ő álláspontját kiokoskodni nem lehet. Azt mondja ugyanis, hogy ha az osztrák zilált viszonyok oda fejlődnek, hogy „egy *absolutisztikus kísérlet* ideje elérkezett, ez tagadhatatlan mélyen belevág saját alkotmányos rendszerünkbe.“ Nos, mit cselekszik ebben az esetben Lánzi ur? Támogatni fogja-e az absolutizmus felé haladó kormányt vagy nem? Erre a kérdésre is adós maradt a felelettel.

De legszebb az, a mikor a *katonai létszám felemeléséről* nyilatkozott. Itt — mondja Lánzi Leó — az ország államháztartását és kulturális érdekeit mélyen érintő kérdéssel fogunk szemben állni. De azt megint nem mondja meg, vajjon megfogja-e szavazni az ebben az ügyben előterjesztendő törvényjavaslatot?

Szóval Lánzi Leó beszélt, beszélt arról, hogy mi van a levegőben, de hogy ő mit fog cselekedni, arról mélysegesen hallgatott. Ez a különbség egy komoly beszámoló beszéd és egy pártlakomán elmondott pohárköszöntő között. A Lánzi pohárköszöntőjéből még az is hiányzik, a mi minden pohárköszöntőnek elmaradhatatlan kelléke. Nem tudjuk, hogy mire vagy mire emelte poharát. No de ez sem baj. Nekünk ezt nem muszáj tudni. Elég az, ha a lakomán megjelent csekély számú párttagok tudják. Ők pedig bizonyosan tudják, mert a pohárköszöntőt — mint a „Borsodmegyei Lapok“ írja — nagy tetszéssel jutalmazták, lelkes éljenzéssel és tapssal helyeselték.

Pohárköszöntőt mondtak még *Lichtenstein* József, dr. *Szabó Gyula*, *Soltész Nagy Kálmán*, *Bulyovszky Gusztáv*, dr. *Sugár Gyula*, *Vidaos János*, dr. *Kovács József*, *Lichtenstein László* és még többen, a kik Lánzi Leót és egymást éltették.

Éljenek!

Az aranyborju imádása Mucsán.

Történt vala azon időben, hogy az Mucsá községében megalapított közművelődési egyesület egy hangverseny rendezését adja vala tudtul mindazoknak, a kiket érdekele, az rendes módon meghívók szétküldése által.

Mikor pedig az hangverseny napja közelednék, imé két nappal előtte nagy igyekezettel és buzgósággal hirdetik vala az vének, hogy ugyanazon nap, ugyanazon órájában, a mikor az hangversenynek kell vala megtartania, az Mucsára megérkezendő aranyborjut megimádni gyülekezzenek fel a hívek.

Akadnak, akik úgy gondolkoztak vala, hogy az vének hirdették az hangversenyt, tehát nekik kellene résen lenniök, hogy ugyanazon időre ne tennék az aranyborju tiszteletét. De mégis, hogy az vének emlékeztének gyarlóságában nem bíztak vala, az Mucsai Közlönyben akarák vala figyelmeztetni azokat, hogy az aranyborju körül való lakmározást halasztanak el, mivelhogy az

gyarló emberek inkább oda fognának menni és az koncert nagy szégyent fog vallani. Azonban az Közlöny mestere már oly tulajdonoson el vala merülve az aranyborju tiszteletében, hogy nem meri vala az nyilvánosság elé terjeszteni a tévedést.

És így történt vala, hogy az vének, a kiknek — mint előjáróknak — ott lett volna a helyük a koncerten mind elmaradának és velök együtt az temérdek hívők, úgy hogy csak igen kevés vala azoknak számok, a kiket a lelki gyönyörűség vágya oda vonzott vala. Mert bizony a gyarló emberek többsége oda mene, a hol a vének adának példát az aranyborju imáadására, mely — azt mondják — kitűnően sikerült: az lakmározás pompás vala; sőt a vének és mind a hívők nem tudának hova lenni a nagy örömtől, a mikor az borju megszólalt vala...

Idem.

Városi és megyei ügyek.

Vármegyei közgyűlés.

Borsodvármegye törvényhatósági bizottsága Miskolczon, a vármegye székháza nagy tanácstermében f. évi április hó 28-án délelőtt 11 órakor *rendkívüli közgyűlést* fog tartani.

A közgyűlés tárgyai:

1. A belügyminisztérium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök ur Ó méltóságának rendelete az országgyűlési képviselőválasztások feletti bíráskodásról szóló 1899. XV. t. cz. értelmében fuvardíjakról alkotott vármegyei szabályrendelet módosítása tárgyában.

2. Ugyanezen miniszter Ur rendelete a 8 heti kiképzetés céljából bevonuló hadköteles törvényhatósági alkalmazottak esedékes fizetések meghagyása tárgyában.

3. Ugyancsak az ő leirata, a vármegye közönségének az új bűnvádi perrendtartás életbe léptetése alkalmából intézett felterjesztésre.

4. Alispáni jelentések: A vármegyei házi és gyámpénztárak f. évi márczius hó 28-án megtartott váratlan vizsgálatáról.

5. A vármegye tulajdonát képező „Deák utcái“ ház szükségesnek mutatózó renoválása tárgyában.

6. A vármegyei székház II-ik emeleti helyiségek renoválása és kitisztítása tárgyában.

7. A törvényhatóság részéről kijelölt „munkás közvetítő“ bejelentése.

8. A S.-Vámos községben talált kincs tárgyában.

9. A kir. államépítészeti hivatal jelentése a vármegye tulajdonát képező vámos hidakra vonatkozó vám engedélyezésének meghosszabbítása tárgyában.

10. A kolozsvári „Mátyás király“ szobor bizottságnak adakozás iránti felhívása.

11. A Monongahela (Amerika) völgyi róm. kath. magyar egyház segélyezés iránti kérése.

12. A kassai m. kir. igazgatóság és S.-Lád községe között a postajárlat költségei fedezése ügyében kötött egyeség jóváhagyása.

13. Szomolya, Eger-Lövő, Cserépfalu, Négyes, Kács, T.-Daróc és Vatta községeknek a községi közsegélyezés módjáról és mérvéről alkotott szabályrendeleteinek jóváhagyása.

14. Ózd községnek a jegyzői fizetés fel-emeléséről alkotott pótszabályrendelete.

15. Szihalom község gazdaközönségének kérvénye, a „Csincse“ hidnál vámentesség megadása tárgyában.

16. Nádasd és Balaton községek tűzrendészeti pótszabályrendelete.

17. Szemere községnek a községi pénztárnok fizetése emelése tárgyában alkotott pótszabályrendelete és pótköltségvetése.

18. M.-Keresztes község földjei haszon-

bérbe adására vonatkozó szerződés jóváhagyása.

19. S.-Petri községnek községháza építésére vonatkozó pótköltségvetése.

20. E.-Lövő, Cserépfalu, Szomolya, K.-Tálya, Andornak községek 1900. évi költségvetései.

21. F.-Zsolca, T. Oszlár, Dorogma és Damak községek 1900. évi pótköltségvetései.

22. Arló, Balaton, Bóta, Csernely, Disznósd, Domaháza, Járdánháza, L.-Daróc, Mercse, Mogyorósd, Nádasd, Sikátor, Uppony, S.-Várkony, S.-Velezd, Sata, Nekézseny, Omány és Csókva községek 1899. évi zárszámadatai.

23. A miskolczi lovassági és gyalogsági laktanyák 1899. évi fentartási költségeiről szerkesztett számadások felülvizsgálata.

24. A borsodmegyei gazdasági egyesület 1899. évi pénztári számadásának felülvizsgálata.

A közgyűlési tárgyak szabályszerű előkészítése végett f. évi április hó 27-én d. u. 3 órakor pénzügyi szakosztályi, f. évi április hó 28-án d. e. 9 órakor állandó választmányi ülés fog tartatni.

UJDONSÁGOK.

— **Egyházmegyei gyűlés.** Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye tavaszi rendes közgyűlését ma tartja Sályban *Tóth Dániel* esperes és báró *Vay Elemér* egyházmegyei gondnok elnöklété alatt. Ugyancsak ezen a napon tartja közgyűlését a felső-borsodi ev. ref. egyházmegye is *Ózdon Vadász* Pál esperes és *Ragályi Béla* egyházmegyei gondnok elnöklété alatt.

— **Virag-hullás.** *Gebe Endre* ág. ev. tanító családját lesújtó gyász eset érte. A család egyik reményteljes szép virágát, a még csak 15 éves *Margitkát* hirtelen, kiméltelenül letörte a halál. A korán elköltözött kedves gyermek temetése szombaton ment végbe általános és mély részvét mellett. A fájdalomtól lesújtott család a következő gyászjelentést adta ki:

Alulírottak a nagyszámu rokonság nevében is a megmérhetlen veszteség fájó érzetével tudatják a kedves, jó gyermek, testvér és unokának *Gebe Margitkának* 1900. évi április hó 19-én d. u. 4 órakor rövid szenvedés után, életének 15 ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult kedves gyermek hült tetemei április hó 21-én d. u. 4 órakor fognak a Felső Papszer-utca — a volt ref. főgymn. épületből — az ág. hitv. evang. egyház szertartása szerint a Mindszenti ev. sirkertbe örök nyugalomra tetetni. Áldás és béke lengjen drága porai fölött! Miskolczon, 1900. április hó 20-án. *Gebe Endre*, *Gebe Endréné*, sz. *Schusztér Juliska* szülői. *Gebe István*, özv. *Schusztér Samuelné* nagyszülők. *Zoltán*, *Lajos*, *László*, *Ilonka*, *Endre* testvérei.

— **Kitüntetett gyári munkás.** *Csuhány Jánost*, az apátfalvai kőedény és majolika-gyárban már ötven év óta dolgozó munkást a király az ezüst érdemkeresztel tüntette ki. Az érdemkeresztet a miskolczi kereskedelmi és iparkamarához küldték átadás végett. Az átadás vasárnap történt meg Apátfalván szép és megható ünnepséggel, melyen résztvettek a gyár tulajdonosain s összes munkásain kívül a közigazgatási hatóság, a miskolczi kamara, az Országos Iparegyesület képviselői és nagyszámu meghívott közönség.

— **Kinevezés.** *Karsay Efraim*, a mezőkövesdi m. kir. adóhivatal ellenőre, adóhivatali pénztárnokká neveztetett ki.

— **Hymen.** *Debreczeny Lajos* államvasuti hivatalnok a napokban jegyezte el *Kenyeresy Ilonka* kisasszonyt, özv. *Kenyeresy Károlyné* szül. *Antalfy Klára* urnő kedves és szép leányát.

— **Eljegyzés.** *Holländer Sándor* eljegyezte *Neuvirth Vilmos* polgártársunk leányát *Gisellát*.

— **Körorvos választás.** A miskolci közegészségügyi körhöz tartozó községek választói tegnap délelőtt körorvos-választásra gyűltek össze a miskolci főszolgabírói hivatal helyiségében. Általános lelkesedéssel, egyhangulag dr. Egri Miksa miskolci gyakorló orvost, a ki eddig is mint helyettes körorvos működött, választották meg.

— **Hymen.** Mandl Henrik, városunk egyik köztisztviselőjében álló polgárának és tekintélyes bórkereskedőnek kedves leányát Irma kisasszonyt a hó 29-én vasárnap d. u. 4^{1/2} órákor vezeti oltár elé a helybeli izr. új templomban Elefánt Herman tolcsvai vendéglős és birtokos.

— **Hangverseny.** A Csurgay Adél által rendezendő hangverseny az előjelekből itélve rendkívül fényesnek és látogatottnak ígérkezik. A műsornak a közzétételét s a hangversenyre szóló előjegyzéseket megnyitását könnyen érthető türelmetlenkedéssel várják városunk legjobb köreiben. A hangversenyt, mint már előző számunkban is jeleztük, május hó 12-én fogja a művész megőrtani.

— **A közművelődési egyesület hangversenye.** Gyéren látogatott hangversenyt rendezett a közművelődési egyesület 23-án, a mely Sebessy Bassett Vilmos, debreczeni énektanár bemutatkozója volt, ki a conservatorium igazgatói állására pályázik. Részt vettek még a hangversenyben dr. Gencsi Samu, a zenei szakosztály elnöke egy tetszéssel fogadott felolvasással, továbbá Tóth Árpád zongora- és Fűredy Sándor hegedű-tanár, kiket a kis számú közönség zajos tetszésnyilvánításokban részesített.

— **Tanítók gyűlése.** A borsodmegyei általános tanító-egylet rendes évi közgyűlését Hidvéghy Benő kir. tanfelügyelő elnöke mellett folyó évi május hó 9-én délelőtt 9 órától kezdődőleg Diósgyőr-vasgyártelepen, az iskola nagytermében tartja meg a következő tárgysorozattal: 1. Jelentés az egyesület működéséről. 2. Számvizsgáló bizottság jelentése a m. é. számadásáról. 3. Jövő évi költségvetés megállapítása. 4. A tanító, mint nevelő. Értekezés Nagy Sándor. 5. Jelentés az Eötvös-alapról és a tanítók házaról. 6. Az Eben féle számológép ismertetése Putnoky Istvántól. 7. Általános tisztújítás. 8. A választmány előterjesztései. 9. Olyan önálló indítványok, melyek a közgyűlés előtt 8 nappal az elnökséghez beadtak. A közgyűlés előtti napon, este 8 órákor műkedvelői előadás és hangverseny leend.

— **A miskolci polgári dalos egyesület évi rendes közgyűlését** folyó évi április hó 29-én 10 és fél órákor tartja a városháza nagytermében, melyre az egyesület pártoló tagjait és az érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja a választmány. Tárgyak: Elnöki megnyitó. — Évi jelentés. — Pénztári jelentés. — Tisztikar újból választása. — Esetleges indítványok.

— **A miskolci első magyar hadastya egyesület XXVII-ik évi rendes közgyűlését** vasárnap d. u. 3 órákor tartotta meg a városháza tanácstermében. A szép számmal megjelent tagokat Csányi László elnök melegen üdvözlölvén, az ülést megnyitja. — Egyszerűsített felolvasása az egyesület belügyeiről szerkesztett évi jelentését. Ezután Soós Kálmán titkár ismertette az egyesület múlt évi létszámát, szaporodását és fogyását, miből kitűnt, hogy az egyesület ez év elején 91 taggal kezdte meg a működését. Majd felolvasa a számvizsgáló bizottság jelentését. — Örömmel vétetett tudomásul, hogy a zenekar Hradil Vincze és Steinhübel Lajos fáradhatlan tevékenységük folytán, Zitterbarth Alajos karnagy vezetése alatt megalakult és hogy már két ízben fényes sikerrel szerepelt a Seper szállóban megtartott hangverseny és bál alkalmával. Csányi László elnök eddigi tisztéről tetemes elfoglaltsága miatt véglegesen leköszönt az összes tisztikarral együtt. S most a tisztikar választása következett. Megválasztottak: Hradil Vincze elnökké, Steinhübel Alajos alelnökké, Bártfay Károly parancsnokká, Soós Kálmán titkárrá,

Vigh Ignác betegfelügyelővé, dr. Pfieglér Imre orvossá. Választmányi tagokká: Idrányi Ferencz, Jeszenszky Károly, Micsik László, Orosz József, Oswald Nándor, Parcerer Mátyás, Papp János, Tamaskovits Kálmán, Berlikovics Károly, Vinczel Sándor és Jánosfy József. Zenebizottsági tagokká: Hradil Vincze, Steinhübel Lajos és Kovács Károly. Választmányi póttagokká: Vadas Péter, Velezdi József és Dobos István. Választás után Bártfay Károly parancsnok zászló alá gyűjtve a megválasztott új tisztikart s a fogadalmi esküt ünnepélyesen letette. Mely után az ülés véget ért.

— **A sorozás** a tegnapi nap folyamán befejezést nyert. Borsodvármegye miskolci sorozójárásában elővezetett összesen 886 védköteles, besoroztatott 159.

— **Nagyszabású hangverseny.** Jövő hó 15. táján rendkívül érdekes hangverseny fog városunkban tartatni. Nadina Slavianszky, az elragadó szépségű bájos orosz hölgy nagy orosz nemzeti ének- és zenekara a párisi világiállásra utaztában Miskolcot is meglátogatja és bennünket is részesíteni fog abban a maga nemében páratlan műveltségben, melyet a 40 személyből álló remekül összeállított orosz zene- és zenekara nyújt. Nadina Slavianszky világhírű társulata eddig csupán egy páratlanul fegyverezett excentrikus énekkarból állott. Ma a társulat zenekarral is bővült, még pedig csupán orosz nemzeti hangszerekkel felszerelve. A Slavianszky-féle társaság rendkívül értékes és élvezetes repertoírral bír és bizonyára nem csalódunk, ha fényes sikert jósolunk az orosz társaság egyetlen fellépésének. Jegyek iránt Ferenczi B. könyvkereskedésében intézkedhetni.

— **Jegyzők gyűlése.** A „Borsodmegyei közégi és körjegyzők egylete“ a napokban Miskolcon a vármegyeház nagytermében tartotta meg évi rendes közgyűlését. Az elnöki jelentés felolvasása után az elhunyt Szabó Károly egyleti másod-alelnök helyére Sikorszky Gyula nádasdi körjegyző, választmányi tag, ennek helyébe pedig Krausz Ferencz sáta körjegyző választott meg. Ligethy Béla ostorosi jegyző azon indítványa, hogy a jegyzői készpénzfizetéseknek 1200 koronára leendő felemelése iránt a vármegye közgyűléséhez előterjesztés tétessék, egyhangulag elfogadott.

A folyó évi országos jegyzői egyesület gyűlésére kiküldendő tagul Molnár László s.-sztpéteri jegyző választott meg. Végül tárgyalattott Sikorszky Gyula által a pénztári szaknaplók egyszerűsítése tárgyában beadott indítványa.

— **Borsodvármegye állategészségügye. Vezettség:** Viszló 1 u., Sajó-Szent Péter 1 u., Takonykór: Miskolcz v. 1 u. **Rühkór:** Ároktó 4 u., Tisza-Palkonya 3 u., Kisgyőr 1 u. **Sertésvész:** Emőd 1 p., Mező-Csáth 14 u., Diósgyőr 6 u., Harsány 1 u., Kisgyőr 5 u., Csernely 1 u., Debréte 4 u., Felső-Nyárad 1 u. Rakacza-Szend 3 u., Dédes 1 u., Tapolcsány 1 u.

Vérbosszu.

F. hó 19-én hajnali 2 órákor Mező-Laborcz állomáson Stefancsik Lajos mozdonyvezetőt Szabó Ferencz mozdonyvezető — állítólag a nejevel folytatott szerelmi viszonyt megbosszulandó, leszurta. Stefancsik a halálos szurás következtében szárnyat halt.

Szabó Ferencztől egy kollégája — a kivel nap-nap mellett találkozott s a kiről még gondolatban sem tételezett fel semmi rosszat — elrabolta azt, a mi egy házasság előtt legszentebb. Elrabolta családi boldogságát, beszenyezte a mocsoktalan, becsületes nevet, mindezt pedig annak az asszonyi ál-

latnak a segítségével, a kit ő nemcsak törvény szerint tartott magának, de a ki ölelő karokkal, hazug mosolyival várta mindég haza csak azért, hogy távollétében jobban megcsalhasa azt, a kinek homlokán éppen akkor gyöngyözött legjobban a fáradtságos munka veritéke, éppen akkor fáradt legjobban övéi boldogulásáért.

Folyó hó 19-én Szabó nem várt időben érkezett haza s a semmi rosszat nem sejtő becsületes férj előtt hirtelen és egyszerre teljes leplezetlenségében feltárult az óriási bűn.

Ha Szabó vasalt nadrágot viselt volna teljes életében s „lovagias“ férfi lett volna, akkor talán sokkal hidegebben hagyta volna a dolgot. Egy névjegycsere, 3 lyuk a levelemben és egy valókereset mindent elintéztet volna. De Szabó egy egyszerű, becsületes mozdonyvezető volt, nem modern lovagias férfi, ő azt tette, a mit bemocsokolt becsülete, feldúlt és elvesztett családi boldogsága s meggyalázott gyermekeinek sorsa miatt föllázadt féktelen indulata parancsolt. A bűne csak annyi volt, hogy büntetett, de igen szigorúan. Ez a bűne Szabó Ferencznek, ha párbajban öli meg a csábítót, úgy pár hónapot kap érte, de így elveszik tőle a masináját, meg a szabad életét és lánczot kötnek a lábára meg a kezecskülójára. Ezt parancsolja a törvény. A szürke, hétköznapi polgár más véleményét alkot. Kimondja merészen, hogy Szabó Ferencz nem bűnös. Nem lehet bűnös azért, mert az asszony hűtlenségét bosszulta meg. A hitese férj kicskaja a legdrágábbtól, a szeretőjétől fosztotta meg a hűtlen asszonyt, amikor a gyilkos vas nyomában az első véresöpp felbugygyant.

Es a szürke, hétköznapi ember — ha meghallja ezt a históriát — illeten képen sőhajt fel magában: „Szeretnék ott lenni, mikor törvény elé állítják. Szeretnék ott lenni földi ítélői között, hogy tisztára moshassam mentő ítélettel a súlyos, mocsokos vád alól, mi a törvények törvényéből hull a fejére.

Hisszük, hogy a szürke hétköznapi ember szívével fog gondolkodni és eszével érezni az esküdtszék, mikor Szabó Ferencz ítélő széke előtt megjelen.

Mint értesülve vagyunk, különben Szabó Ferencz mozdonyvezető társai emlékiratot szándékoznak az igazságügyi miniszterhez intézni, — mely szerencsétlen kollegájuk számára kegyelmet lesz hivatva kiesdekelni.

Az „A. K. K.“ a mi értesülésünkötől kissé eltérően a következő képen ismerteti a vérbosszút és előzményeit:

Borzalmas gyilkosság. Borzalmas gyilkosságról értesít tudósítónk Mező-Laborczról. Szombat éjjel Szabó N. mozdonyvezető leszurta Stefancsik Lajos társát. A gyilkosság indító oka az asszony vala. Már hónapok óta folyik a családi harc a férj és feleség között, ahol az asszony már jó ideje viszonyt folytatott Stefancsikkal. A férj már többször kérte, hogy hagyja abba a bűnös viszonyt, s őva figyelmeztette Stefancsikot is, hogy kerülje házát s ne dulja fel családi boldogságát. Stefancsik daczára, e kérelemnek még mindig folytatta az asszonnyal a viszonyt. Midőn Szabó látta, hogy itt a szép szó már mit sem használ, fenyegetésekkel igyekezett eltávolítani az udvarlót. Feleségének is többször mondotta, hogy ha fel nem hagyja e viszonyt, mindkettőjüket meggyilkolja. Az asszony ugy látszik, lelkére is vette a figyelmeztetést s lehetőleg kerülte is udvarlóját. Később azonban bebizonyosodott, hogy ezt csak azért tette, hogy urának gyanuját eloszlassa. Pénteken elutazott Szabó otthonról valami dolog végett s elvégezve dolgát, éjjel visszatért, holott csak másnap délre ígérte meg hazaérkezését. A szerelmeseiket most saját lakásán találta. Tervét, a melylyel fenyegetőzött, most végre is hajtott. Kirántva kését, Stefancsikot halálosan megsebesítette, ki néhány perc után meghalt. A bosszualló férjet a csendőrség azonnal letartóztatta.

MEGHIVÁS.

A miskolczi nemzeti színház részvénytársulat

1. évi május 13-án d. e. 11 órakor

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. A színháznál tervbe vett átalakítási és berendezési munkálatokra vonatkozó igazgatósági jelentés tárgyalása.
2. Lemondás folytán megüresedett egy igazgatósági hely választás utján betöltése.

Miskolcz, 1900. ápril 24.

Soltész Nagy Albert,
vezérigazgató.679. sz.
tkv. 1900.**Árverési hirdetményi kivonat.**

Az edelényi kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Erber és Fleischman debreczeni cég végrehajtatónak Klein Henrik végrehajtást szenvedett elleni 173 frt 10 kr. tőke követelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében az edelényi kir. járásbiróság területén levő Szendrő község határában fekvő a szendrői 179. sz. tljkyben a 1. sorsz. a. felvett helység és az azon épült 159 összeírási számú háznak Klein Henriket megillető fele része 923 frt 50 kr., azaz 1847 korona kikiáltási árban az árverés ezennel elrendeltetik s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi május hó 22. napján délelőtt 10 órakor Szendrő község házában megtartandó árverésen a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsértékének 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Edelényben, 1900. évi március hó 31-én a kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság.

Dr. Koós,
kir. albiró.**Teljes jó karban levő:**

1 honvéd hadnagy attila
2 " " zubony
1 " " csákó
1 " " sapka
1 " " köpeny
1 " " kardöv
továbbá: **1 közös (5-ös) diszka**
és **1 közös tábori öv**

olcsón eladó.

Czím: a kiadóhivatalban.

Vh. 216. sz.
1900.**Árverési hirdetmény.**

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi XL. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolczi kir. törvényszék 1898. évi 2434. P. számú végzése következtében dr. Kürcz Jakab ügyvéd által képviselt Simon András javára Szurdoki János s társa ellen 1000 kor. s jár. erejéig fogantatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 925 kor. becsült bútorok, sertések, ökrök, gazdasági eszközök és terményemű stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az edelényi kir. bíróság V. 147/5. 1900. sz. végzése folytán 1000 kor. tőkekövetelés, ennek 1899. évi február hó 25 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 144 kor. 98 fill. bíróság már megállapított költségek erejéig Szurdoki János s társa Boldván leendő eszközlésére 1900. évi május hó 2-ik napjának délelőtti 9 óra határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Edelényben, 1900. évi április 19.

Lévay Károly,
kir. bírósági végrehajtó.**BÁRDOS VILMOS fényképészeti és festészeti műterme.**Ezelőtt VÁNCZA EMMA.
MISKOLCZON, Sötét-kapu.

Elvállal: a fényképészetbe vágó összes munkálatokat.

Nagyításokat bármily nagyságig. — Csoport és tableaux képeket.

Platin, aquarell és olaj-festményeket.

Különlegesség gyermek felvételekben.

Utánrendelések a legrégebbi lemezekről is

elfogadtatnak.

Fölvételeket egész napon át bármily időjárás alkalmával eszközölök.

Ikt. 3959.

1900.

HIRDETMEY.

A miskolczi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közzé tetetik: miszerint a m. kir. államvasutak miskolcz—bánrévei vonala számára az alább megnevezett ha-

tárokbán kisajátított területekről elkészített összeírás, térkép és egyedi kimutatás hitelesítésére a helyszínére a következő határnapok tüzetnek ki, ugymint:

Bessenő községre nézve	1900. május hó 28-án reggel 9. óra:	sajóecsegi állomás.
Szirna-Bessenő	„ ugyanakkor	ugyanott.
Sajó-Keresztur	„ ugyanakkor	ugyanott.
Sajó-Ecseg	„ „ ugyanakkor	ugyanott.
Szolga-puszta	„ „ ugyanakkor	ugyanott.

1-3

Az érdekeltek felhivatnak, miszerint netaláni észrevételeiket a fennebbi határnapon a bizottság előtt előterjeszszék, különben a kisajátítás és a felvett térfogat, ugy a feljegyzett szolgálmatok s jogosultságok iránti kifogásaik többé tekintetbe nem jöhetnek.

Egyuttal felhivatnak mindazok, a kik a fennebbi határokbán a m. kir. államvasutak számára kisajátított területekért járó és az egyedi kimutatásban kitett kártalanítási összeg mennyiségére nézve ellenvetéseket tenni akarnak, vagy ezen összegre bármi czim alatt igényt tartanak; ezeket 1900. évi

Kelt Miskolczon, 1900. április 9-én. A kir. törvszék mint tekvi hatóság.

május hó 26-ig ezen telekkönyvi hatóságnál annál bizonyosabban bejelentsék, minthogy a később jelentkezők, észrevételekre s igényeire semmi tekintet nem lévén, a kisajátítási és kártalanítási összeg annak és azon mennyiségben fog kiadatni, a kinek nevére és a mely összeggel az az egyedi kimutatásban ki van téve, a bekebelezett vagy felülkebelezett tételek pedig ezentul a kisajátított területről hivatalból le fognak töröltetni.

Az összeírás, térkép és egyedi kimutatás a telekhivatalban betekinthező.

Sebe Alajos,

kir. törvszki bíró.

Minden házban nélkülözhetlen!

Ruganyos sodrony ágybetétek

fa- és vaskerettel.

MATRACZPÁRNAK

tengerifü-, afrique vagy lószőrrel tömve, a legtartósabb kivitelben. Ezen tárgyak legolcsóbb beszerzési forrása

SCHÄFFER J. és TÁRSA Miskolcz,

A „Seper-szálloda“ átellenében. **Kazinczy-utca 22.** (Grünfeld Sándor-féle házban.)

Minden e szakmába vágó javítások

u. m. régi kereteknek új sodronnyal való áthuzása, matraczpárnák felfrissítése stb. a legjutányosabb árban és lelkiismeretesen eszközöltetnek. — Vidéki megrendelések pontosan foganatosítottak.

Legolcsóbb forrás!

Legolcsóbb forrás!

Tisztasági szempontból is előnyös.

Egy jó forgalmu

fodrász-üzlet

a diósgyőri gyártelepen családi körülmények miatt azonnal eladó.

Ertekezhetni

Miskolczy Lajos fodrász-üzletében

Széchenyi-utca 70. sz. a.

Ferencz és Társa

fényképészeti műterme

Fő-üzlet:

Kolozsvár, Wesselényi Miklós-utca 17. sz.

Fiók-üzlet:

Miskolcz, Széchenyi-u. 73, Ferenczi-udvar.

Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű közönséget, hogy **Miskolczon,**

Széchenyi-utca 73.

sz. a., Ferenczi-udvarban

fényképészeti

műtermet nyitottunk.

3-5

Elvállalunk a fényképészeti szakba vágó munkákat, u. m. csoport és tableaux képeket, nagyításokat bármily kis képekről.

FÉNYKÉPEKET

a kirakatunkban látható kivitelben igen mérsékelt árak mellett készítünk.

Kiváló tisztelettel

Ferencz és Társa.

1038. sz.
tkv. 1900.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az edelényi kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság, közhírré teszi, hogy Kohn Ede végrehajthatónak Klein Bernát és Klein Henrik végrehajtást szenvedett elleni 1280 frt tőke követelés s járulékaik iránti végrehajtási ügyében az edelényi kir. járásbiróság területén levő Szendrő község határában fekvő a szendrői 179. sz. tjkvben foglalt A. 1. sorsz. a felvett belsőség és a 159. összeírási számú háznak Klein Bernát nevében álló fele részére 923 frt 50 kr. azaz 1847 kor., továbbá Klein Bernát végrehajtást szenvedett és Klein Henrik társtulajdonos nevében álló alábbi ingatlanokra az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a alapján egészben, de külön-külön az A. 1. 2. sorsz. a. erdő ... 1 frt. azaz ... 2 kor. az A. 1. 3. sorsz. a. szőlő ... 70 frt. azaz ... 140 kor. az A. 1. 4. sorsz. a. szőlő ... 252 frt. azaz ... 504 kor. az A. 1. 5. sorsz. a. szőlő ... 58 frt. azaz ... 116 kor.

kikiáltási árban az árverés ezennel elrendeltetik s hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1900. évi május hó 22. napján, délelőtt 10 órakor Szendrő község házában megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsértékének 10%-át a kikiáltott kezéhez letenni.

Kelt Edelényben, 1900. márczius 31 én.
A kir. járásbiróság, mint telkvi hatóság

Dr. Koós,
kir. albiró.

Egy bolti

Kiszolgálónő

ki a gépvarrásban és himzésben kellő jártassággal bír, felvétetik

Schweitzer Testvérek
Varrógépüzletében Miskolczon.

3 szoba,

konyha, előszoba, éléskamra, pincze, kert és hozzátartozókból álló lakás

Bagaméri-u. 26. sz.
május 1-től

Kiadó, esetleg eladó.

Ertekezhetni Kismajor-utca 64. sz. a.

Dr. WÄGNER ÉS TÁRSAI
EGYESÜLT GYÁRAK
MINT BETÉTI TÁRSASÁG.

BUDAPEST
IX. TINYÓDY-UTCA 3
(a Széchenyi melletti
mögött.)

SZIKVIZGYÁRAK
BERENDEZÉSE ÉS ELLÁTÁSA.
SÖR ÉS BORKIMÉRŐ
KÉSZÜLEKEK.
FÉMONTÓDE
ELEKTRO-GALVANIKUS
FÉMLEMEZELÉSI
INTEZET.

KÉPES ÁRJEGYZÉK INGYEN ÉS BERMENTESEN

FOLYÉKONY SZÉNSAV

99% on es lörv betétisifon

Ikt. 4079.
1900.

HIRDETMÉNY.

A miskolci kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közzé tétetik: miszerint a m. államvasutak miskolcz—bánrévei vonala számára az alább megnevezett hatá-

rokban kisajátított területekről elkészített összeírás, térkép és egyedi kimutatás hitelesítésére a helyszínére a következő határnapon tüzetnek ki, ugymint:

Sajó-Szentpéter	községre nézve	1900. május hó 29-én reggel 9 óra:	sajó-szentpéteri állomás.	
Kisfalud-pusztá	"	ugyanakkor	ugyan ott.	1-3
Berente	"	ugyanakkor	ugyan ott.	
Sajó-Kazincz	"	ugyanakkor	ugyan ott.	
Sajó-Ivánka	"	1900. május 30-án reggel 9 óra:	vadnai állomás.	
Dubicsány	"	ugyanakkor	ugyan ott.	

Az érdekeltek felhivatnak, miszerint netaláni észrevételeiket a fennebbi határnapon a bizottság előtt előterjeszszék. különben a kisajátítás és a felvett térfogat, ugy a feljegyzett szolgálmatok s jogosultságok iránti kifogásaik többé tekintetbe nem jöhetnek.

Együttal felhivatnak mindazok, a kik a fennebbi határookban a m. államvasutak miskolcz—bánrévei vonala számára kisajátított területekért járó és az egyedi kimutatásban kitett kártalanítási összeg mennyiségére nézve ellenvetéseket tenni akarnak, vagy ezen összegre bármi czim alatt igényt tar-

tanak; ezeket 1900. évi május hó 26-ig ezen telekkönyvi hatóságnál annál bizonyosabban bejelentsék, minthogy a később jelentkezők, észrevételeire s igényeire semmi tekintet nem lévén, a kisajátítási és kártalanítási összeg annak és azon mennyiségben fog kiadatni, a kinek nevére és a mely összeggel az egyedi kimutatásban ki van téve, a bekebelezett vagy felülkebelezett tételek pedig ezentul a kisajátított területről hivatalból le fognak töröltetni.

Az összeírás, térkép és egyedi kimutatás a telekhivatalban betekinthező.

Kelt Miskolczon, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál 1900. április 9-én.

Sebe Alajos,
kir. törvénzéki bíró.

RÉVÉSZ SÁNDOR női és férfi divatáru (confectio) terme, Budapest, VII. Csömöri-ut 6.

Maison de Luxe.

Mesteri szabással készitek elegáns öltö-zéket különleges szövetekből.

Divattermem párisi mintára van beren-dezve és toilletteket kizárólag eredeti modellek után készitek.

Női kalapokat és azok alakítását eredeti modellek mintájára mérsékelt ár mellett eszközölöm.

Alsó (jupon), Divatkelme, Ernyő (nap és eső), Fátyol, Fehérnemű, Férfi kelengye, Fügöny, Füző, (mieder), Gyermek kelengye, Illatszert, Ingek (blouse), Keztyű, Mosó (cretton, batist, de laine), Nyakdiszek (jabot), Női kelengye, Selyem- és Szőnyeg-áru versenymentes beszerzési telepe.

Szigoru üzleti elvek.

Nagyságos Asszonyom!

11-15

Megkülömböztetett tisztelettel van szerencsém nagyrabecsült tudomására hozni, hogy a **tavaszi újdonságaim megérkeztek.**

Rendkívül nagy súlyt helyezek arra, hogy az előkelő hölgyközönség szükségleteit úgy, mint ez ideig, a jövőben is szigoruan **olcsó szabott árak** mellett a legújabb (heute nouveauté) és legjobb kivitelben beszerezhesse nálam. Daczára az idej nagy áremelkedéseknek, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az idejkorán és nagy mennyiségben eszközölt bevásárlásaim által az összes árukészletemet minden **áremelés nélkül** bocsájthatom forgalomba.

20 koronán felüli rendelvényeket bérmentve szállítok; idegen szövetekből is készitek toilletteket.

A midőn még az alantiakról szives tudomást venni kegyeskedjék, kérem megtisztelő rendelvényeit, melyeknek lelkiismeretes és pontos teljesítéséről czégem jó hírneve kezeskedik.

Kitünő tisztelettel

Révész Sándor.

Általános megjegyzések a vidéki megrendelésekre vonatkozólag.

Teljes felelősséget vállalok a nálam vásárolt árukért; meg nem felelőt visszaveszek és kívánatra az érte fizetett összeget is visszatérítem.

Levélbeli megrendeléseket lelkiismeretesesen teljesítek.

Választék küldeményeket az összeg előzetes beküldése mellett a kívánt cikkből eszközölöm; meg nem felelő áruért az összeget póstaforulattal visszaküldöm.

Rendelményeket a beérkezés napján pontosan intézem el.

Mérték után készülő rendelvényeket a lehető legrövidebb idő alatt szállítok, a pontosság érdekében mintadarabot kérek.

Mintákat kívánatra bérmentve küldök, de szükségesnek találok a cikket megnevezni, t. i. mily használatra szükségeltetik.

*A Dancz-féle üzletben még felmaradt
ruha-szövetek, paplanok, franczia battisztok,
ágytakarók, függönyök, férfi és női fehérneműek
minden árban*

e hó 25-ig kiárusítatnak.